

Farní měsíčník

Říjen 2020 ● číslo 10 ● 25. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie



„Jako vonná růže krásná přišlas na svět, Maria, bys nám jako hvězda spásná v cestu k nebi svítila.“

PANNA MARIA

Říjen - měsíc svatého růžence

Svatý Otec František při Světových dnech mládeže v Rio de Janeiru v Brazílii slavil nejprve mši svatou v hlavní mariánské svatyni v Aparecidě. Zmínil legendu, která vypráví, jak místní rybáři z neďalekého přístavu v roce 1717 z vody vytáhli sošku Panny Marie, ke které se před tím, po dni nezdaru, modlili za dobrý úlovek. Na této události papež přiblížil jednu myšlenku: nechávat se překvapit Bohem. Rybáři se modlili o dobrý úlovek a dostali více – v síti našli sošku Panny Marie. Nejde jen o sošku. Bůh jim s ní daroval lásku, kterou vkládá do Matky Boží.

Nás všechny povzbuzuje, abychom také my znovu objevili Pannu Marii přítomnou tise a něžně ve svých životech. Maria věřila, že Bůh dává více, než jak se na první pohled zdá. Ať to bylo při Zvěstování, které vstoupilo do jejího vztahu s Josefem, její cesta za Alžbětou a vše, co jí tam potkalo, události v Betlémě, útek do Egypta a nakonec Golgota. Že Maria důvěru v Boha a Jeho moc vzala vážně, je skutečným odevzdáním se ve víře. Nikdy neprosí, aby jí Pán něčeho uchránil, ale pokaždé zachovává svůj postoj pokorné služebnice. Proto jí Bůh může svěřovat veliké věci.

Jednou při návštěvě spolubratrů v městě Augsburg v Německu jsme navštívili mariánské poutní místo s obra-

zem Panny Marie rozvazující uzly. Historie obrazu sahá do 17. století a zakládá se na vyslyšení prosby k Panně Marii o záchranu rozpadajícího se manželství. Nešťastný manžel navštívil jednoho jezuitu, se kterým se modlil za záchranu manželství. Krize manželství opravdu pominula. Vnuk onoho muže z vděčnosti nechal namalovat zmíněný obraz. Už svatý Irenej napsal: „Uzel vzniklý neposlušností Evy, byl rozvázán poslušností Marie, co zauzčila panna Eva nevěrou.“ Tyto obrazy nás povzbuzují k důvěře v Pannu Marii.

V modlitbě posvátného růžence jí svěřme, co se zadržává v našem životě. Uzly, které se „zašmodrchávají“ na naší pouti, ve vztazích, v životech našich drahých a blízkých. Ona s něžností Matky, jako už na svatbě v Káně, vyprosí u svého Syna milost a pomoc.

Královo posvátného růžence, oroduj za nás.

P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

Říjen je zasvěcen každoročně modlitbě sv. růžence. Ať se nám chvíle, v nichž společně s Marií kontemplujeme tvář jejího Syna, stanou pramenem pokoje, radosti a posily na naší každodenní cestě za Kristem.

Papež Jan Pavel II. nás ve svém apoštolském listu Rosarium Virginis Mariae (16. 10. 2002) vybízí k znovuobjevení modlitby svatého růžence. Modlit se růženec znamená přicházet do školy Ježíšovy Matky Marie, kde se pod jejím mateřským dohledem učíme čist vtělené Slovo věčného Otce, vnikat do jeho tajemství a stále více se mu podobat. Podle příkladu nazaretské Panny posloucháme Boží slovo a uchováváme ho v srdci. Rozjímání o tajemství Ježíšova dětství, veřejného působení, utrpení a jeho oslavení spolu s jeho Matkou může být zdrojem Božího světla v nejrůznějších situacích našeho každodenního života.

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ZÁŘÍ 2020

Sezdání byli:

Adéla Nováková a Jan Novák
(Brumov-Bylnice)
Iva Dočárová (Sidonie) a Ondřej Kořenek
(Drnovice)
Adéla Adamušková (Brumov-Bylnice)
a Dominik Juřica (Poteč)
Jaroslava Miklasová (Brumov-Bylnice)
a František Pospíšil (Nová Hradečná)

Pokřtěni byli:

Mikuláš Jan Klíč
Matias Sucháček
Malvína Anna Nováková
Matyáš Novák
Jan Novák
Ondřej Strnad
Timea Marie Mudříková
Stanislav a Alžběta Lysákoví

Pohřbeni byli:

Alois Šanta 77 let
Rostislav Řehák 54 let
Jarmila Macků 94 let

Bylo:

- Mše sv. na zahájení školního a katechetického roku
- Pouť na Sv. Hostýn se stacionářem
- Modlitby za nenarozené děti a naše rodiny
- Mše sv., „dožínková“ na poděkování Pánu Bohu za úrodu
- Fatimská pobožnost
- Adorační den farnosti
- Hodová mše sv.

Bude:

- Mše svaté od října v 17. 00 hod.
- Modlitba růžence v 16. 30 hod.
- 3. 10. v 17. 00 hod. modlitby za nenarozené děti a naše rodiny
- 13. 10. v 16. 00 hod. fatimská pobožnost
- 17. 10. pouť děkanátu do Olomouce
- Večer chval

6. září mohl každý účastník z farnosti navrhnout kandidáta do pastorační rady. Pastorační rada je poradním orgánem faráře v otázkách pastorace ve farnosti. Spolupracuje s p. farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši.“ (Sk 4,32). Pro plodnou činnost pastorační rady je společná modlitba a vzájemná důvěra mezi všemi zúčastněnými základním předpokladem.



Dožínková mše

DOŽÍNKOVÁ MŠE

6. 9. v 10. 30 hod. byla Dožínková mše svatá. Formou dožinek vzdáváme Bohu díky, že se urodilo. Dnes to někdo bere jako samozřejmost. Dříve si to lidé více uvědomovali, že v životě potřebujeme úrodu a vzdát Bohu díky.



Hlavní oltář v nové bazilice v Guadalupe

POUTNICKÉ MEXIKO - ZJEVENÍ PANNY MARIE V GUADALUPE – PANNA MARIA GUADALUPSKÁ

Tímto příběhem o Zjevení Panny Marie v Guadalupe pokračujeme v cyklu o významných poutních místech v Me-



Nová a stará bazilika v Guadalupe

xické republiky – tentokrát místem nejvýznamnějším a nejnavštěvovanějším.

12. prosince 1531 šel sedmapadesátiletý indián Juan Diego Cuahtlatoczin ze své vesnice Tulpetlac do města Mexika na mši a k výuce katechismu. Počínalo se teprve jitro, když došel k úpatí kopce Tepeyac. Z vrcholu kopce uslyšel zpěv, který zněl jako by to zpívalo množství ptáků. Zastavil se a upřel zrak k vrcholku kopce, ve směru, kde se objevuje vycházející slunce. A když zpěv ustal a vše zmlklo, uslyšel, že ho někdo z vrcholku volá. Vyšel tedy na kopec a na vrcholku spatřil stát vznešenou Paní, která jej zvala, aby přistoupil blíže. Dívka indiánského vzezření a tmavé pleti se představila jako Svatá Marie vždy Panna, Matka Boží, jediné Pravdy, skrze niž žijeme, Stvořitele lidí, Pána nebe a země (mezi Mexičany se vypráví, že se mu představila především jako „jeho matka“ a podle toho s ním i jednala) a požádala ho, aby vyřídil biskupovi, že jí má na tomto místě postavit kostel, aby zde mohla ukázat svůj soucit, dobrotu a pomoc. Biskup ovšem jeho historce neuvěřil. Panna Maria poslala Juana Diega k biskupovi ještě jednou, a tu biskup řekl, aby uvěřil, že potřebuje nějaké viditelné znamení. V dalším zjevení na úpatí kopce poslala Panna Maria Juana Diega na vrcholek, na místo, kde se mu poprvé zjevila, natrhat růže. Ačkoliv byl pro-



Místo zjevení - kostel na kopci Tepeyac

sinec a mrzlo a na zmíněném kopci rostly jen kaktusy, našel Juan Diego zmíněné místo porostlé kvetoucími růžemi, a tak jich natrhal tolik, kolik se mu vešlo do jeho pláště-tilmy. A když je pak před biskupem vyspal na podlahu, vytvořil se na vnitřní straně tilmy před užaslymi svědky obraz Panny Marie Guadalupské. Biskup byl okamžitě přesvědčen a na místě zjevení na kopci Tepeyac dal postavit kostel.

Místo bylo nazváno Guadalupe (na žádost Panny Marie), pravděpodobně odvozené z aztéckého slova „Coatlaxopeuh“, které znamená „rozšlápla jsem hada“. Již v roce 1539, 8 let po zjevení, přijímá 8 miliónů Aztéků katolickou víru.

Tato zjevení se řadí k nejstarším mariánským zjevením, která katolická církev označila za neodporující víře. V roce 1945 byla Panna Maria Guadalupská prohlášena svatým stolcem patronkou a ochránkyní Ameriky.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ



Modlitbou otvíráme oči své duše.
(Fr. Saleský)

Je všeobecně známo, že rozjímavá modlitba růžence vznikla v rodině Dominikánského řádu a že měla svůj dlouhý vývoj. Dnešní podobu modlitby růžence schválil papež Pius V. roku 1569 a od r. 1573 ustanovil jeho nástupce Řehoř XIII. svátek Panny Marie Růžencové na 7. října jako poděkování a vzpomínku na památný den 7.10. 1571 – totiž vítězství křesťanských vojsk nad Turky při velké námořní bitvě u Lepanta (Sicílie). Zmíněný papež, vědom si nebezpečí pro křesťanství a převahy bojeschopných Turků, vyzýval k modlitbě a sám zdvojnásobil modlitby a oběti. Na památku tohoto slavného vítězství a zabránění vpádu Islámu do Evropy přes Itálii, se stavěly kostely ke cti Panny Marie Vítězné a některá města přijala do svého znaku Matku Boží stojící na půlměsíci (např. Janov).

Naši moudří předkové říkali: Historie – učitelka života. Kéž bychom se dovedli poučit z minulosti, být více než půl tisíciletí starou a modlitbou růžence vyprošovali evropskému kontinentu obnovu křesťanské víry.

Růženec je podle vyjádření Pia XII., který také prožíval válečné úzkosti: „Evangeliium ve zkratce“ a dále: Církev se neopírá o zbraně a moc, ani o lidskou pomoc, ale jedine o pomoc shůry, která se získává právě touto modlitbou. V tom se církev podobá Davidovi, který byl vyzbrojen jen prakem. Bez básně útočí na pekelného nepřítele. Chceme-li zasáhnout do gigantického boje proti zlu, vezměme do ruky růženec. Začíná se vždy rozjímáním o tajemstvích Ježíšových a Mariiných a přechází se k našemu vlastnímu životu.

Převzato: farnost-pardubice.cz

JAK JSEM ZPOVĚDNÍKA ŽÁDAL O ZPROŠTĚNÍ OD MODLITBY

Měl jsem mnoho povinností a spoustu práce. V mém životě nastalo období, kdy jsem neměl čas na osobní modlitbu. Byl jsem farářem a měl jsem mnoho povinností a spoustu práce. Vypravil jsem se tedy za svým duchovním vůdcem a otevřel jsem mu srdce. Řekl jsem mu: „Potřebuji osobní modlitbu, ale nenalézám na ni čas. Nevím, co mám dělat.“ Ještě dnes si pamatuji na jeho úsměv, když se mě zeptal: „Proč?“ „Protože mám mnoho práce“, odpověděl jsem. „Co vlastně děláš, jakým činností se věnuješ?“ Začal jsem jmenovat všechny aktivity, které jsem měl, ale během vyjmenovávání mě zastavil a řekl: „Vidím, můj bratře, že máš spoustu práce, a proto ti nestačí modlit se třicet minut, ale potřebuješ šedesát minut.“ V duchu jsem doufal, že mě povinnosti modlitby zprostí, ale místo úlevy mi doporučil, abych se modlil dvakrát tolik!

Potom pokračoval: „Pro koho pracuješ?“ A já jsem velmi jasně řekl: „Pro Ježíše.“ A on mi odpověděl: „Ježíš nepotřebuje tvoji práci, on potřebuje tebe.“

To byl další moment v mém životě, kdy se mě Bůh dotkl. Byla to chvíle, kdy jsem si uvědomil, že Ježíš netouží po mé práci, ale po mně. A hluboce jsem pochopil potřebu modlitby ve svém životě.

Byl jsem přesvědčený, že Ježíšovi mnoho dávám, ale Ježíš nepotřeboval to, co jsem pro něho dělal. On je Bůh, který nám řekl: „Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: ‘Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat’“ (Lk 17,10).

Často si myslíme, že dokonalost naší modlitby závisí na množství pěkných slov. Jako by pěkná slova byla zárukou pěkné modlitby. Bůh není básník, který potřebuje naše básně, aby nám porozuměl. Bůh je určitě i básník, ale především je Otec. Důležitost naší modlitby tedy nespočívá ve stylu, který při modlitbě používáme, ne tkví v pěkných slovech, která vybíráme, ale v tom, co prožíváme v srdci.

Nejkrásnější je modlitba tehdy, když přicházíme před Pána, setrváváme před ním v tichu a díváme se na něho. Čím méně v modlitbě mluvíme, tím lépe se modlíme. Představte si malou holčičku, která přichází za svou maminkou, nic neříká, jen se jí dívá do očí. To je nejkrásnější setkání dítěte a matky. I vy se tedy zahleďte na Ježíše, zůstaňte v jeho přítomnosti a nic neříkejte – to bude modlitba kontemplace.

Ďáblu nevdání, že pracujete pro Ježíše. Záleží mu na tom, zda s Ježíšem hovoříte. Když dosáhne toho, že s Ježíšem nebudete mluvit, může vám pomoci pro něho pracovat. Ale potom si už s Ježíšem nebudete povídat vůbec.

Je důležité, abychom si zapamatovali jednu praktickou poznámku. Neschopnost odpouštět je vždy velkou překážkou modlitbě. V Markově evangeliu čteme tato Ježíšova slova: „Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o čem v modlitbě prosíte, jste už dostali, a budete to mít. A kdykoli se postavíte k modlitbě, odpouštějte, mate-li co proti komu, aby i vám odpustil váš nebeský Otec vaše poklesky“ (Mk 11, 24-25). Jak vidíte, Ježíš nám říká: Dříve než se začneš modlit, odpusť. Kdykoli je v našem srdci neodpuštění, brání to modlitbě. Když se za tebe modlím a v mém srdci je neodpuštění, i když se neodpuštění týká jiného člověka, ne tebe, je moje modlitba blokována.

Elias Vella, Ježíš – lékař těla i duše

PROČ SE VŮBEC MODLIT RŮŽENEC?

Lidé se mě často ptají, jestli se modlím růženec. Myslí si, že já jako moderní kněz, co jde s dobou, to přenechávám „bigotním ženským“. Modlím se ho každý den a rozjímám o něm. Růženec mám nesmírně rád. Modlím se ho na malinkém kulatém růženci – je to praktické a přítomné nápadné.

RODINNÉ ALBUM PANNY MARIE

Růženec je rozjímání o dvaceti zásadních okamžicích Ježíšova života, které prožívá také jeho matka. S rů-

žencem můžeme rozjímat o Kristově životě a o nejzávažnějších momentech v životě jeho matky. Je to skvělé rodinné album. Střídá se v něm radost s utrpením a končí nádherným oslňujícím světlem: vzkříšením. Otevřeme rodinné album Panny Marie a uvažujeme o velkých okamžicích jejího života! Vzájme ji v modlitbě růžence. Mějme stále v kapse „růžencové kolečko“, které nám ulehčí kdykoliv a kdekoliv říkat prostě jako dítě: „Zdrávas Maria...“

OMÍLÁNÍ STÁLE STEJNÉ MODLITBY

Jednou z námitek proti růženci je tvrzení, že je to „omílení stále stejné modlitby, což unavuje a člověk při tom pak myslí na jiné věci“. Myslím si ale, že opakuješ-li modlitbu „Zdrávas Maria“ soustředěně, pak, i když se občas v mysli odchýlíš, zůstáváš v proudu, v dechu lásky, který tě nese a oživuje. Růženec tě tak uvádí do povznášejícího ovzduší. Modlitba totiž nepřitahuje nebesa k zemi. Je to povznesení tvého srdce k Bohu, který ví lépe než ty, co potřebuješ.

BŮH POČÍTÁ I S (NÁMI) MALÝMI

Bůh vždycky vykonal velké věci s malými a bezvýznamnými. Nedává přednost „hrdinům“, jako je Rambo nebo Schwarzenegger. V televizi vidíš chlapy svalnaté, pěkné na pohled, jak překonávají všechna nebezpečí a překážky. A ty jim věříš! Sdělovací prostředky ti říkají: „Nejsi-li krásný ani prachatý, ani svalnatý, mimořádně inteligentní, platíš za blbce.“ Bůh si však našťásti počíná jinak!

PROČ SE VŮBEC OBRACET K MARIÍ?

Pokud měl člověk milující mámu, něžnou, pozornou, vždycky k dispozici, mazlivou, ráznou i laskavou, spravedlivou a schopnou říci i „ne“, dostal tak parádní výbavu. Moje máma je taková. A taková byla Maria. Jestli ale tvá matka nebyla taková, jakou jsi chtěl mít, tím spíše a více se obračej k Marii!

Guy Gilbert, Setkání s Marií

ZDRÁVAS, MARIA ...

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíš ...

BENJAMIN

V táboře pastýřů v Betlémě zůstal během svatě vánoční noci jen malý Benjamin. Z očí se mu řinuly slzy. Pejsek Goliáš položil hlavu na jeho hubené nohy. Kňučel, vrtěl ocasem, snažil se ho utěšit, ale marně.

Vsichni pastýři odešli. Znamení na nebi jim zjevilo, aby se šli poklonit Králi králů, který se té noci narodil. Vzali s sebou dary, flétny a dudy, a celí rozrušení rychle vyrazili. Malý kulhavý Benjamin zůstal u ohně a chtělo se mu hrozně plakat. Byl by jim na obtíž. S křivou nohou a s berlou by jim určitě nestačil. Goliáš mu něžně olízl ruku. Nahore, na sametově černém pozadí noci, svítila zářivá hvězda. V tu chvíli se Benjamin rozhodl. Polknul slzy, popadl berličku, s námahou se postavil a začal se belhat za hvězdou.

On to zvládne! Sice to potrvá o něco déle, ale i on se nakonec pokloní Králi králů, který se té posvátné noci narodil. Berlou klopýtal o kameny a párkrát dokonce skončil na zemi, když zakopl o nějaký hrbol. Vždy ale zaťal pěsti a plahočil se dál.

Už začalo skoro svítat, když dorazil na místo. Byla to chudá stáj. Před vchodem se ale tísnil podivný zástup. Viděl nazdobené velbloudy, honosně oblečené služebnictvo i kopí a meče lesknoucí se v záblescích ohňů.

V rohu uviděl muže a na slámě ženu, která měla v očích takovou něhu, že jí naplnila celou stáj. Na klíně ženy pokojně podřimovalo děťátko. Tři muži tajemného vzezření se uctivě klaněli před dítětem. Jeden po druhém pak dítěti dal dary ve zdobených truhlicích. Benjamin se vylekal. Vždyť v tom spěchu zapomněl dočista na dárek! Co by tomu neobyčejnému dítěti nabídl? Podíval se na sebe. Byl jen chudým kulhavým klukem, co se neobejde bez berlí. Berle! Ano, to nejzávažnější, co má. Nabídne je tomu děťátku.

A tak se k němu s bázní přiblížil a napřáhl berlu k dítěti. Dítě otevřelo oči a usmálo se na něj. Natáhlo ručičku a s neuvěřitelnou silou si přitáhlo berlu k sobě. Benjamin to zaskočilo. Zavrávorál, už byl málem na zemi, ale nakonec neupadl. Podvědomě se opřel o nohu – o svou zakrnělou nohu, na kterou dosud pajdal. V té chvíli pocítil, že je zdravý. Benjamin pochopil, že se děťátku jeho dárek zalíbil a po svém se mu odvděčilo. Vrhel se před ním na kolena, políbil mu ručičku a tiše zašeptal: „Díky!“ maminka toho dítěte něžně pohladila Benjaminu po kadeřích a kluk se rozběhl zpátky do tábora pastýřů.

Maria je skoro vždycky zobrazována s Ježíškem v náručí. Maminka nesoucí Ježíše přináší nekonečnou Boží lásku každému člověku. Zvláštním způsobem pak těm, kdo trpí, kdo jsou osamělí nebo ustaraní.

Bruno Ferrero, Zdrávas, Maria

SVĚDECTVÍ

JSME JAKO DVĚ LABUTĚ

Seděla jsem v parku a pozorovala labutě. Přemýšlela jsem, jestli je pravda, co se o nich říká. Vážně se můžou ptáci zamilovat a žít celý život s jedním partnerem? Nevěřila jsem tomu. Copak je možné, aby zvířata zvládla to, co lidem dělá problémy?

Oči mi padly na protější lavičku. Odpočíval na ní párek starých lidí, žena právě vyndala z kabelky igelitový pytlík s pečivem. Snažila se přelomit tvrdý rohlík, ale v rozklepaných rukou neměla dost síly. Muž ji pohladil po předloktí a vzal jí pečivo z dlaně. Usmál se na ni a laškovně mrkl. Žena se uculila, snad jí stoupla i červeň do tváří. A když muž přelomil rohlík vejpůl, uznale pokývala hlavou, že má pořád svaly jako zamlada.

V tu chvíli mi pohled zatemnily cizí dlaně, když mi někdo ze zadu přikryl oči. „Vítku? Jdeš brzy,“ přivítala jsem svého muže, se kterým jsem měla sraz.

„Těšil jsem se na tebe, tak jsem pospíchal,“ usmál se. „Podívej,“ mávla jsem neurčitě rukou směrem k rybníčku. „Myslíš, že budeme někdy jako oni?“

„Jako kdo? Jako ty labutě?“ Lavička, na které před chvílí seděli ti staří lidé, byla prázdná. „Ano, jako ty labutě,“ kývla jsem a vytáhla z kabelky housku, kterou jsem v práci nedojedla ke svačině. Přelomila jsem ji a půlku podala manželovi. Vítek mě pohladil po předloktí.

Moc bych si přála, aby ti dva staří lidé, kteří se zničehonic vypařili, byli moje a Vítkova budoucnost.

Adéla, 40

Z HISTORIE

ROK 1973

Upřázdňený biskupský stolec naší arcidiecéze má konečně nového pastýře. Metropolitní kapitula u sv. Václava a kapit. konsistoř oznamují, že Sv. Otec Pavel VI. se souhlasem vlády naší republiky jmenoval nejd. Otce kapitul. vikáře a kanovníka Msgra Josefa Vranu biskupem a administrátorem apoštolským olomouc. arcidiecéze.

Biskupské svěcení bylo v neděli 4. března 1973 v 10 hod. v metropolitním chrámu sv. Václava v Olomouci. Světitelem byl J.E. nejd. Otec arcibiskup Msgr Agostino Casaroli z Říma, zástupce sv. Stolce a naši biskupové. Další neděli se

četl pastýřský list nového biskupa, že půjde ve stopách arcibiskupa Stojana.

V tomto roce náboženský život probíhal dále po zaběhnutých kolejkách minulých let. V květnu se konaly obvyklé májové pobožnosti. Ke konci května 20.5. se uskutečnila tradiční pouť na Sv. Hostýn. Poutníky tam dovezly 4 autobusy a soukromá auta. První přijímání bylo 10. června a bylo podáno 103 dětem. Bylo to právě na slavnost Seslání Ducha sv. Eucharistická slavnost Božího Těla se konala jako loni v kostele u dvou oltářů: napřed v kapli Bylnické a pak v Brumovské a zakončení bylo u hlav. oltáře. Zpíval chrámový pěvecký sbor. Svátek sv. Anny, patronky kaple na Kopcích jsme uctili tím, že tam byla v ten den 26.7. sloužena mše sv. za pěkné účasti věřících a že po celý den byla otevřena a tím dána příležitost k soukromé návštěvě. Zdařilá byla i pouť na Provodově v neděli 5. srpna. Účast 3 autobusy poutníků a jiní, ale shánění autobusů naráželo na překážky, že „autobusy pro poutní místa nejsou“. Jelo se do terenu JZD Pozlovice a pak 1 hodinu pěšky na provodovský kopec.

Bohatý a požehnaný rok po straně technicko-budovatelské: 1. postavení betonové zdi pod kostelem a 2. zhotovení a posvěcení dvou nových zvonů a 3. nátěr věže kostela s věžkou.

Ad 1. Nová betonová zeď s oplocením lemující dolní část kostel. prostoru. Dříve tam byl dřevěný, laťkový plot už velmi zchátralý, jen proti farské zahradě byla zděná zídka, která se už rozpadávala. Celá stavba se typuje jako akce velká, protože do ní bylo zapojeno velké množství obětavých brigádníků naší farnosti a že do ní zapadá i úprava terenu pod kaštany, který byl neurovnatý a skláněl se k zahradám, které jsou ve svahu pod kostelem. Velikost akce nemáme vyčíslenou finančně, ale podáváme ji zachycenou v kubických metrech materiálu a v odpracovaných hodinách. Betonová zeď je 70 m dlouhá, místy až 3 m vysoká, v základu 80 cm široká. Spotřebovalo se 74 m³ štěrkopísku 72 m³ kamene a 138 q cementu. Stavbu usnadnil kámen ze staré zídky a ze zrušeného hřbitova. Přesto se muselo koupit přes 12 m³ kamene. Na této akci se brigádníci podíleli takto: farníci odpracovali 540 brigádníků, hodin, zaměstnanci mechanisač. střediska s traktory 45 hodin, s koňmi 50 hod, a jiní s 50ti hodinami. Zeď končí ozdobným zdívkem z červeného kamene o výšce 40 cm, který se v množství asi 15ti m³ brigádnicky opatřil a dovezl z Čaganova a na ní betonová hlavi-

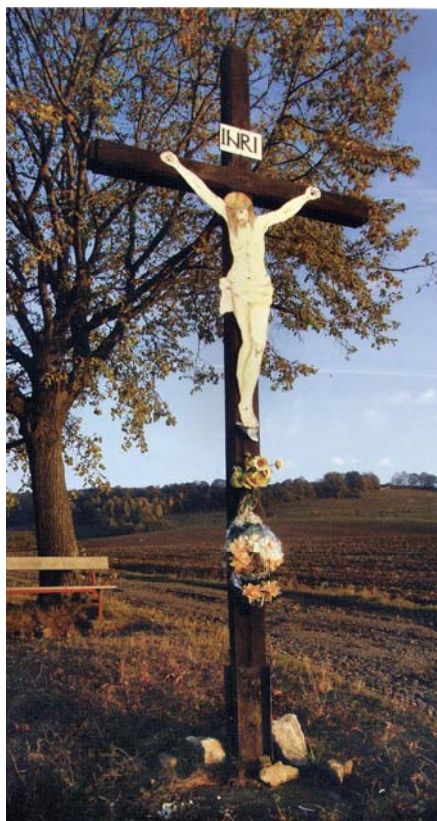
ce o síle 5 cm, velmi náročná na práci (šalování a položení železné armatury). Na celé práci, zvláště na její ozdobné, venkovní úpravě z červených kamenů zděných na divoko a jejího svržku, má největší zásluhu stavební technik pan František Šabršula, který práci nejen řídil, ale i mnoho hodin odpracoval. Na zdi je položen trubkový plot se dvěma brámkami, který se svářem, dovozem a nátěrem stál 12.381,-. V tu dobu bylo položeno i trubkové zábradlí u schodiště před samým kostelem a jeho montáž na místě a nátěr zelenou barvou stál 1.220,- Kč.

PAMÁTKY U NÁS

KŘÍŽ NAD HŘBITOVEM

U tohoto dřevěného kříže podobně jako u jiných křížů umístěných v polích se konaly pobožnosti za vyprošení úrody a příhodného počasí.

Památná místa farnosti brumovské



Kříž nad hřbitovem

2. 10. PAMÁTKA SV. ANDĚLŮ

Neboj se pozemských bouří. Tvůj anděl strážce tě chrání a v tvém srdci spočívá Ježíš.

(sv. Terezie od Dítěte Ježíše)



Anděl Strážný

Svým andělům dal o tobě příkaz, aby tě strážili na všech tvých cestách.

(Žl 91, 11)

Jeden misionář z Filipínských ostrovů vyprávěl: Byl jsem unavený dlouhým zpovídáním, které se protáhlo až do noci a chtěl jsem si trochu odpočinout. Náhle pod okny jsem zaslechl zřetelný hlas: „Jděte do vedlejší vesnice, kde umírající touží po svatých svátostech.“ Vyhlédl jsem z okna, ale nikoho jsem nespapřil. Vydal jsem se na cestu, přišel jsem do vsi, ale starosta celý rozmrzelý, že ho ruším ze spánku, mne odbyl, že v celé vsi není nikdo nemocný. Šel jsem tedy domů. Sotva jsem ulehl, znovu se ozval ten hlas: „Pospěšte si, nemocný umírá.“ Znovu jsem přišel do vsi a začal obcházet jednotlivé chalupy, ale všude mi říkali, že je to omyl. Přišel jsem domů a znovu jsem slyšel ten hlas. Dal jsem si pozor, odkud zaznívá a šel jsem tím směrem. Konečně v lese jsem našel z proutí upletenou chatrč, v níž ležel opuštěný neznámý muž a umíral. Jakmile mne spatřil, zazářilo jeho hasnoucí oko a zašeptal: „Otče, věděl jsem, že určitě přijdete. Padesát let jsem se denně, ráno i večer, modlil k Andělu Strážnému za šťastnou hodinu smrti a vyslyšel mě!“ Muž se vyzpovídal, přijal Tělo Páně a pomazání, a pak v pokoji zemřel.

Měli bychom se denně modlit k Andělu Strážnému, aby nás chránil v životě i v hodině smrti. Ovšem jedna věc je k tomu nezbytná – abychom uměli jeho hlasu uposlechnout.

Čenek Tomiško, Dětským duším

Papež Pius XI. měl k andělům strážným velkou úctu. Svěřil se: „Když musím mluvit s někým, kdo je jen málo přístupný mým argumentům, obracím se ke svému andělu strážnému. Celou záležitost mu svěřím do rukou a prosím ho, aby se přimluvil u anděla strážného toho člověka. Rozhovor se pak velice usnadní.“

BLAHOPŘÁNÍ

Kdyby se mě Bůh zeptal, co přeji těm, kdo slaví v říjnu narozeniny a svátky – já mu odpovím: „S láskou opatruj ty, kteří čtou tyto řádky!“

Drazí oslavenci, přejeme Vám to, co se špatně balí, lásku, pokoj a zdraví.

Fm

Z LITURGIE

4. 10. 2020 27. neděle v mezidobí

Vinici pronajme jiným vinařům.

1. čtení Iz 5, 1 - 7

2. čtení Flp 4,6 - 9

Evangelium Mt 21,33 - 43

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Poslyšte podobenství: Byl jeden hospodář a ten vysázal vinici. Obehnal ji plotem, vykopal v ní jámu pro lis a vystavěl strážní věž, pronajal ji vinařům a vydal se na cesty. Když se přiblížilo vinobraní, poslal k vinařům své služebníky vyzvednout z ní výtěžek. Ale vinaři jeho služebníky popadli, jednoho zbili, druhého zabili, třetího ukamenovali. Hospodář poslal tedy jiné služebníky, ještě ve větším počtu než poprvé, ale naložili s nimi zrovna tak. Naposled k nim poslal svého syna; myslel si: „Na mého syna budou mít ohled.“ Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: „To je dědic. Pojďme, zabijme ho, a jeho dědictví bude naše!“ A popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabil. „Až pak přijde pán té vinice, co asi s těmi vinaři udělá?“ Odpověděli mu: „Krutě ty zlosyny zahubí a svou vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou ve svůj čas odvádět výtěžek.“ Ježíš jim řekl: „Nečetli jste nikdy v Písmu: Kámen, který stavitelé odvrhli, stal se kvádrem nárožním. Učinil to Pán a v našich očích je to podivuhodné?“ Proto vám říkám: Vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.“

Ozvěna slova:

Je to Pán, kdo tvoří, chrání a naplňuje svou vinici, tedy církev, dary, vstupuje do vztahu k ní, a na tom pak stojí její plodnost. Je však třeba, aby lidé jeho lásku přijímali, protože on potřebuje partnery, kteří věří v jeho lásku a odpovídají na ni svou láskou, odhodlanou přinášet bohaté plody.

V podobenství Pán Ježíš mluví o majiteli vinice, který dokončil své dílo, pronajal vinici vinařům a odjel pryč. Když nastala doba sklizně, poslal k vinařům své služebníky, aby převzali vinnou révu. Jenomže se stalo něco neslýchaného: vinaři „jeho služebníky popadli, jednoho zbili, druhého zabili, třetího ukamenovali“. Stalo se to znovu, když hospodář poslal ještě více služebníků než poprvé. Čím více se stará o svou vinici, tím více roste zatvrdlost těch, kdo by měli spolupracovat s hospodářem a sklízet úrodu. Hospodář ale nepropadá malomyslnosti, proto vinařům nepřestává prokazovat milost. Jde dokonce až tak daleko, že k nim posílá svého vlastního syna. Říká si: „na mého syna budou mít ohled.“ Jakmile ho vinaři spatří, jejich nenávisť dosáhne vrcholu: připraví pro něj léčku, protože mají za to, že když zlikvidují dědice, majetek přejde do jejich rukou. Pak své nestoudné úmysly skutečně vykonají: „a popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabil“. Tento výrok hraje zásadní roli, když chceme porozumět celému podobenství, a zároveň se tu v něm vyjevuje Ježíšova identita. On je syn, který bude ukřižován za hradbami Jeruzaléma, on jeten, jenž „podstoupil utrpení za bránou, aby vlastní krví posvětil lid“. Vychází tak najevo, že služebníci vyslaní k vinařům před synem byli proroci, které vyvolenému národu posílal ve své starostlivosti sám Hospodín. Těmto prorokům ale izraelité vždy odporovali, zejména pak ti, kdo se považovali za náboženské představitele lidu.

Ježíš sám nevyslovuje žádný soud nad nikým, pouze položí otázku a nechá na posluchačích samotných, aby zvážili svou situaci a odpovědnost: „až pak přijde pán té vinice, co asi s těmi vinaři udělá?“ Oni bez váhání odpoví: „Krutě ty zlosyny zahubí a svou vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou ve svůj čas odvádět výtěžek“. Není jim ještě zřejmé, že se tento tvrdý verdikt týká jich, jako obvykle podléhají kvůli

své domnělé spravedlivosti dojmu, že soud se přece týká jen a jen někoho jiného, ale ne jich... to je také důvod, proč je Ježíš znovu odkazuje na Písmo svaté: „nečetli jste nikdy v Písmu: ‘Kámen, který stavitelé odvrhli, stal se kvádrem nárožním. Učinil to Pán a v našich očích je to podivuhodné?’“ Není pochyb o tom, že tihle lidé znali onen žalm, nepochopili ale opravdu do hloubky Boží slovo. Nedokázali přijmout, že Hospodín dělá podivuhodné věci prostřednictvím těch, kterými ostatní lidé pohrdají. Podivuhodné věci činí i skrze svého syna, kterým pohrdnou. Protože pochopí, že tento rabbi hovoří o nich, a proto se ho snaží zmocnit. Jejich zaslepenost je vskutku zarážející, protože místo zamyšlení nad sebou dál páchají to, co sami tvrdě odsoudili, a tak jen dál potvrzují, že Ježíšova slova vypovídají skutečně o nich samotných – dál hrají roli, která jim přísluší v podobenství i ve skutečnosti. V daném okamžiku se jim to nezdařilo, leč Ježíšův konec se nenávratně blíží...

Ještě předtím, než tento dramatický rozhovor skončí, Ježíš řekne: „vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce“. Tato slova se ale nevztahují pouze na tehdejší Ježíšovy posluchače: musíme jim bedlivě a s otevřeným srdcem naslouchat také my sami, protože jsme stále pokoušeni k domněnkám, že soud se nás netýká. Ježíšova slova mají podnítit naši odpovědnost a také ochotu žít tak, aby v našich srdcích skutečně panoval Bůh. Jak se to dělá? Musíme z Ježíše učinit skálu, na níž je založen celý náš život a to tak, aby pro nás Ježíš nebyl kamenem, o nějž se klopýtá. Zároveň musíme projevat opravdovou důvěru k jeho příslibu: „Blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší“.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl: Modleme se, aby laici, zejména ženy, v síle svého křtu měli větší podíl na odpovědnosti v církevních institucích.

Národní úmysl: Za misie – ať je na přímluvu sv. Jana Nepomuka Neumanna s našením podporujeme, šíříme radost evangelia a pomáháme potřebným.

ROZJÍMÁNÍ O MODLITBĚ

„Modlitba je předchutí nebe, proudění ráje. Nikdy nás nenechá bez lahodnosti. Je medem, který sestupuje do duše a osladí vše.“

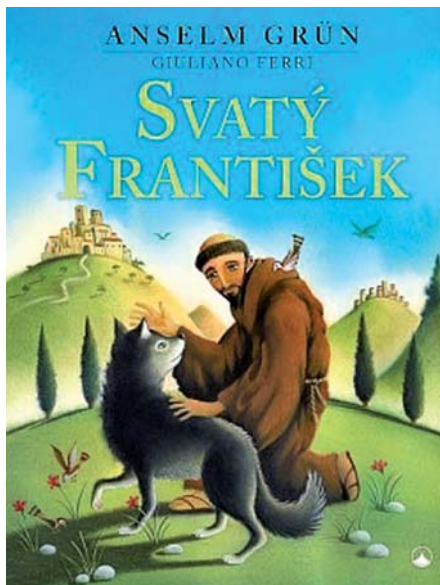
Sv. Jan Maria Vianney

Modlitba nám umožňuje předjímat nebe. Díky ní jakoby v předtuše okoušíme štěstí, které není z tohoto světa a které nám nic pozemského nemůže dát, totiž ono štěstí v Bohu, k němuž nás on sám předurčil a kvůli němuž nás stvořil. V životě modlitby člověk naráží na boje, utrpení a vyprahlosti.

Pokud ale věrně vytrvá čas od času zakusí nevýslovné štěstí, pokoj a blaženost, které jsou předchutí ráje. „Uvidíte nebe otevřené,“ slíbil nám Ježíš. (Jan 1,51). To znamená, že v modlitbě se člověk učí, již na této zemi, tomu, co bude jeho činností a radostí po celou věčnost: být ve vytržení nad božskou krásou a slávou Království. Učí se tomu, k čemu byl stvořen. Uvádí v činnost ty nejkrásnější a nejhlubší schopnosti, jakými disponuje coby lidská bytost, schopnosti často nevyužitě: schopnost se klanět, obdivovat, chválit a vzdávat díky. Znovu objevuje srdce a pohled dítěte, díky nimž dokáže žasnout před Krásou, která je nad všechnu krásu.

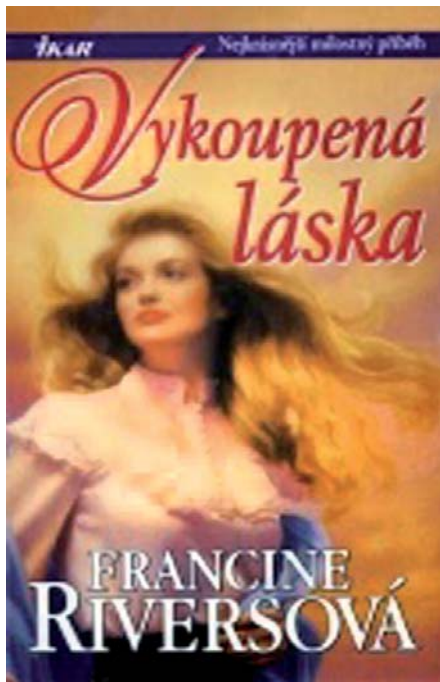
Modlit se znamená plně se realizovat jako lidé, i co do nejhlubších možností naší přirozenosti a nejskrytějších tužeb našeho srdce. Jistě, člověk to nevnímá stále, ale každý, kdo se s věrností a dobrou vůlí nasadí, aby kráčel cestou modlitby, něco z toho zakusí, přinejmenším ve chvílích milosti. Zvláště dnes je v našem světě tolik zřídlosti, zla i tíhy, že Bůh, který je věrný a chce v nás probudit naději, neváhá odhalovat svým dětem poklady svého Království. Sv. Jan od Kříže ujišťoval již v 16. století: „Pán vždy odhaloval smrtelníkům poklady své moudrosti a svého ducha, avšak nyní, kdy zloba odhaluje víc svou tvář, je odhaluje hodně.“

Jacques Philippe

**INSPIRACE K ČETBĚ****SVATÝ FRANTIŠEK**

Autor: Anselm Grün

Kdo vlastně byl jeden z neznámějších svatých – František z Assisi? Anselm Grün vypráví napínavý příběh jeho života: jak byl v mládí rozpustilý, jak se rozhodl vzdát života v bohatství a vést prostý život, jak mluvil s ptáky, jak zkontroloval vlka v Gubbio nebo jak složil známý Chvalozpěv stvoření.

**VYKOUPENÁ LÁSKA**

Autor: Francine Riversová

Příběh je inspirován biblickým příběhem Ozeáše. Autorka chce příběhem ukázat Boží lásku, která pro

nás znamená vykoupení z hříchů. Píše se rok 1850 a v Kalifornii ještě nedozněla zlatá horečka. Je to doba, kdy otcové prodávají svoje syny za váček zlata a matky své dcery za místo, kde by mohly složit hlavu. Angel neočekává od mužů nic než pro radnost. V osmi letech ji druh její zemřelé matky prodal do nevěstince a ona přežívá jen díky tomu, že se zatvrdila vůči okolnímu světu. Pak potká Michaela Ozeáše, člověka, který věří ve všudypřítomnost lásky boží. Michael uposlechne vnučnutí, aby se s Angel oženil a miloval ji nekonečnou láskou. Pomalu, den po dni, překoná Angelinu hořkou nedůvěru, až konečně začne její ledové srdce roztávat. S tím však přichází drtivý pocit méněcennosti a strach...

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Staříčkový lord zazvoní večer na sluhu: „John, někde se mi tu zakutálela půllibrová mince. Kdybyste ji našel, tak mi ji ráno vraťte a kdybyste ji nenašel, tak si ji můžete nechat.“
- Na poušti si povídá jedno zrnko pšišku druhému: „Je tu nával, co?“
- Paní v husté mlze sledovala pro jistotu koncová světla auta, které jelo před ní. Najednou se před ní auto zastavilo a nestačila zabrzdit. Ozvala se rána. Paní vyběhla rozčilená ven. „Proč jste, prosím vás, tak prudce zastavil?“ vyčítá řidiči. „Protože jsem vjel do své garáže.“
- Muž vychází z lékárny. Potká na ulici souseda: „Snad nejsi nemocný?“ „Proč bych měl být nemocný?“ „Jdeš přece z lékárny!“ Takže, až půjdu ze hřbitova, budu jako mrtvý?“

MŠE SV. V SIDONII

- 3.10. Za rodiče Bařinkovy
- 10.10. Za Emila Krahulce
- 17.10. Za rodiče Mičovy a Kostkovy
- 24.10. Za Stanislava Strýčka
- 31.10. Za Věru a Miroslava Kostkovy

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC ŘÍJEN 2020

1.	ČT	17.00	Za + rodiče Bařinkovy, jejich + syna Emila, + zetě Josefa Kolínka, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
2.	PÁ	7.30 17.00	Za živé a + členy živého růžence Za + manžela, + rodiče Krahulcovy, + syny, + vnuka, + rodiče Vaňkovy, + dceru, + zetě, duše v očistci a Boží požehnání pro celou rodinu
3.	SO	7.30	Za živé a + 45 -ky (+ Jitku Bartošákovou a + Petra Naňáka)
4.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Vojtěcha Kostku, dvoje + rodiče Srnských, + syna Richarda, Boží ochranu pro celou živou rodinu Na poděkování P. Bohu za 50 let života, za + rodinu Vilímkovu a Ruskovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
5.	PO	7.30	Za + Františka Bližňáka (10.výročí) a Boží ochranu
6.	ÚT	17.00	Za + Stanislava Lysáka, 2 + syny, + vnuka a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	ST	17.00	Za + Terezku Lysáčkovou a Boží pomoc pro živou rodinu
8.	ČT	17.00	Za + Martina Fojtíka a Boží ochranu pro živou rodinu
9.	PÁ	17.00	Za + Bohumila a Marii Illkovy, za živou rodinu Illkovu a Naňákovu, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
10.	SO	7.30	Za Boženu Poláchovou a živou rodinu
11.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Marii Hoškovou (1. výročí), + manžela Josefa, + rodiče a sourozence, pomoc a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu Za + rodiče Bartošákovy z Ned.Lhoty, + rodiče Lukšíkovy z Bylnice, jejich + sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
12.	PO	7.30	Za nemocné z farnosti
13.	ÚT	16.00	Za + Aloise Strnku, + syna Aloise, dvoje + rodiče, jejich děti a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	ST	17.00	Za + manžela, + z rodiny Miklasovy, Lukaščíkovy, Holbovy, s prosbou o ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu
15.	ČT	17.00	Za + Jaroslava a Aloisii Deklevovy, jejich + rodiče a Boží pomoc pro živou rodinu
16.	PÁ	17.00	Za + Josefa a Františku Kostkovy, jejich + syna Jožinka, + rodiče a děti Kostkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	SO	7.30	Za + rodinu Slaběňákovu, Vaculíkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Marii Fojtíkovou a duše v očistci Za + Oldřicha Konečného, + sourozence, rodiče z obou stran, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
19.	PO	7.30	Na poděkování za všechny přijaté milosti, za rodinu Liškovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu, s prosbou o Boží požehnání pro živou i + rodinu
20.	ÚT	17.00	Za + Radka Ivaniše, + otce, + bratra, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	ST	17.00	Za + rodiče Biličovy, + syna a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	ČT	17.00	Za + manžela Stanislava, jeho + rodiče, sourozence, + rodiče Pagáčovi, za + z rodiny Krajčiové a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	PÁ	17.00	Za + Václava Nováka, + manželku Annu, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	SO	7.30	Za živé a + zaměstnance dřevařského závodu Pila Bylnice
25.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Karla a Karlu Blanařovy, jeho + sourozence, + rodiče z obou stran, + zetě Františka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Jana a Marii Ovesné, + zetě Josefa, + vnuka Petra, za dar zdraví, Boží ochranu a pomoc P. Marie pro celou živou rodinu Za farníky
26.	PO	7.30	Za + rodiče Horečné, Peclovy, + dceru Ludmilu, Boží pomoc a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
27.	ÚT	17.00	Za + Jarmilu a Aloise Beňovy, jejich + syna Zdeňka, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
28.	ST	17.00	Za + rodiče Vilímkovy, 4 + syny, 3 + zetě, + vnuka a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	ČT	17.00	Za + Vladimíra Mudříka a živou rodinu
30.	PÁ	17.00	Za + rodiny Mišákovy, Chytilovy, Zimáčkovy, Kadlečkovy, Suré a Boží požehnání pro živou rodinu
31.	SO	7.30	Za + Robina Beňo, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu



- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 15. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio